

Σε μια κρίσιμη εποχή, για τη χώρα μας, αλλά, πιο συγκεκριμένα, για την περιοχή μας, η ύπαρξη των πολιτιστικών συλλόγων είναι αναμφισβήτητα, ζωτικής σημασίας. Σίγουρα η οικονομική κρίση μας έχει επηρεάσει όλους, σε μεγάλο βαθμό και κάποια στοιχεία κινδυνεύουν να χαθούν, αν δεν τεθούμε σε εγρήγορση. Κυρίως πρέπει να παλέψουμε με νύχια και με δόντια, ώστε να αποφύγουμε και μία **κρίση πολιτιστική**, που θα αποτελέσει μεγάλο κίνδυνο, για τον αφανισμό της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Λαός που ξεχνά την ιστορία του, είναι καταδικασμένος να την ξαναζήσει,

είχε πει κάποτε ο Τζωρτζ Σανταγιάνα, Ισπανοαμερικανός φιλόσοφος, σε μια παράφραση του :

«Όποιος δεν θυμάται το παρελθόν του, είναι καταδικασμένος να το ξαναζήσει»

Έτσι λοιπόν, θεωρώ πως το αντίδοτο σε έναν ενδεχόμενο κίνδυνο πολιτιστικής κρίσης, είναι οι άνθρωποι της καθημερινότητας, του μόχθου, διάφορων ηλικιών, που προσπαθούν ανά χωριό και ανά περιοχή, με γνώμονα την παράδοση, την ιστορία, τα ήθη και τα έθιμα, να κρατήσουν ζωντανή την παράδοση, μέσα από τις εκδηλώσεις και τις διάφορες δραστηριότητες, που διοργανώνουν οι πολιτιστικοί σύλλογοι της περιοχής. Σίγουρα και η βοήθεια της δημοτικής αρχής είναι πολύτιμη, αλλά τις περισσότερες φορές, οι ίδιοι, προσφέρουν οικειοθελώς τον οβολό τους.

Με κόπο, αγάπη και μεράκι, συνεχίζουν να κερδίζουν τη μάχη, για την διατήρηση της τοπικής ιστορίας. Και φυσικά όλοι εμείς στηρίζοντας το δύσκολο και πολύ σημαντικό έργο που επιτελούν.

Κοντά στην παράδοση η μνήμη μένει ανέπαφη, δεν ξεθωριάζει. Το απέδειξαν οι πρόγονοί μας, ανά τους αιώνες. Κράτησαν μέχρι και σήμερα, σημαντικά στοιχεία πολιτισμού αλλά και

καθημερινότητας, της τοπικής κοινωνίας. Υπήρξαν βέβαια και αλλαγές, όχι όμως σημαντικές, ώστε να καθορίσουν ασάφειες ή παρερμηνείες, στην ποιότητα και τη σημασία των εθίμων. Το αποδεικνύουν και όλοι εκείνοι οι άνθρωποι, που ασχολούνται με τη διατήρηση των εθίμων. Πιο έντονα, τα τελευταία δέκα χρόνια περίπου. Όταν μιλάμε για παράδοση, σαφώς και μιλάμε για το σύνολο των παραδοσιακών στοιχείων, όπως : **την τοπική ιστορία, τους μύθους, την παρασκευή τροφίμων, τα πανηγύρια, τους χορούς, τα τραγούδια, την κατασκευή ειδώ ν ένδυσης και υπόδησης και τις διάφορες τεχνικές σε μαστορέματα και κατασκευές.** Γι' αυτό και μόνο, θα πρέπει να είμαστε κοντά σ' αυτούς τους συλλόγους, να τους στηρίζουμε, όπως και όποτε μπορούμε, ο καθένας και η καθεμία, με τον δικό μας ξεχωριστό τρόπο. Αξίζουν οι προσπάθειες και οι κόποι που καταβάλλουν και δικαιούνται τουλάχιστον, την προσοχή μας και τα συγχαρητήριά μας. Οι σύλλογοι είναι το τελευταίο αποκούμπι, για τη διάσωση της πολιτιστικής κληρονομιάς, του τόπου μας.

Ήθη και έθιμα λοιπόν, επιβάλλεται να κρατηθούν πάση θυσία.

Dj Άγγελος Ζγάρας